

ת"פ 29432/05/17 - מדינת ישראל נגד סוראיוג'ין אדמולה

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 29432-05-17 מדינת ישראל נ' אדמולה

בפני	כבוד השופט טל לחיאני שהם
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד אבי דהן
	נגד
	סוראיוג'ין אדמולה
	ע"י ב"כ עו"ד יוסי דגה
המאשימה	
הנאשם	

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי **סעיפים 382(ג)+380 לחוק העונשין התשל"ז - 1977**.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 12/05/17, בשעת צהרים, התגלע ויכוח בין הנאשם ובת זוגו (להלן: **"המתלוננת"**) שבסיומו הודיעה המתלוננת לנאשם כי בכוונתה לפנות למשטרה, ומיד יצאה מהבית כשהנאשם יוצא אחריה.

באותן הנסיבות, בחניית בנין 445 ברחוב הפלמ"ח בשדרות, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שתפס בידיה והצמידה לקיר.

מיד ובסמוך, חנק הנאשם את המתלוננת בידו, תוך שהוא אומר לה "את תסבלי".

בעקבות התקיפה נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שריטה באמת ידה וסימני אדמומיות בלחייה וצווארה.

הסדר הטיעון

2. במעמד הצגת ההסדר, ביום 18/07/17, הוסכם כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן וכי במידה וזה יהא חיובי, יעתרו הצדדים להסתפק בימי מעצרו, מאסר מותנה והתחייבות. ככל שהתסקיר יהא שלילי, הטיעון לעונש יהיה פתוח.

3. בדיון אשר התקיים ביום 30/10/17 הבהיר ב"כ המאשימה כי מבדיקה נוספת שנעשתה, לאור היות הנאשם פליט

שבתחילה לא היה לו מספר זהות קבוע, עלה כי לנאשם הרשעה קודמת בגין עבירה דומה בגינה תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה, ובשל כך ההסדר שהוצג לא תקף עוד. ב"כ המאשימה הבהיר כי בכפוף לקיומו של תסקיר חיובי, המאשימה תעתור להפעלת המאסר המותנה בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן אשר הוגש ביום 24/12/17 עולה כי הנאשם בן 37, נשוי ואב לשני ילדים, הוא אזרח ניגריה שהגיע לארץ בשנת 2012 כפליט, וכיום שוהה בארץ במעמד תושב ארעי.

הנאשם מוכר לשירות המבחן בגין צו פיקוח מעצרים וצו מבחן שהוטל עליו בגין ביצוע עבירה דומה בה טופל בשירות המבחן במהלך שנת 2015.

באותה העת מסר הנאשם לגורמי הטיפול כי הרקע לביצוע העבירה הוא התמודדות התא המשפחתי עם לחצים חיצוניים הקשורים למעמד הנאשם בארץ וכי מדובר באירוע חריג. עוד עלה כי המתלוננת ביקשה שהנאשם ישוב להתגורר עימה על אף מערכת היחסים המורכבת הכוללת אלימות מילולית הדדית.

גורמי הרווחה בעיר שדרות ציינו כי בני הזוג שולבו בעבר בטיפול בו עלה כי הנאשם שותף מלא בחיי המשפחה, תורם ליציבות התא המשפחתי והוכר כאדם חיובי. עוד עלה כי למתלוננת דפוסי התנהגות אלימים.

בזמנו, לאור השתלבות הנאשם בטיפול ורצון הצדדים לשקם מערכת היחסים ביניהם, הומלץ על העמדת הנאשם בצו מבחן.

במהלך צו המבחן, הקשר עם שירות המבחן היה מעקבי בעיקרו, והנאשם והמתלוננת לא השתלבו כנדרש בטיפול.

בחקירה הנוכחית התמקד הנאשם בהצגת ניהול אורח חיים נורמטיבי, תיאר את הקשר הזוגי כמרכזי ומשמעותי עבורו ושלל בעייתיות קבועה בדינאמיקה הזוגית.

הנאשם הודה בביצוע העבירה הנוכחית, שלל צורך בטיפול בתחום השליטה בכעסים, ושירות המבחן התרשם כי מתקשה לערוך התבוננות פנימית בהתנהלות בעייתית אצלו שקשורה לקשר הזוגי.

המתלוננת תיארה את הנאשם כאב ואיש משפחה מעורב, דומיננטי ומסייע, אולם לצד זאת תיארה התנהגות חסרת סבלנות שמאפיינת אותו.

במסגרת טיפול גורמי הרווחה הופנו הנאשם והמתלוננת לטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה.

בשל כך, ולאור התרשמות גורמי הטיפול מנזקקות טיפולית, הומלץ על דחיית הדיון.

5. מהתסקיר אשר הוגש ביום 22/04/18 עלה כי הנאשם הופנה למרכז למניעת אלימות במשפחה בחודש נובמבר 2017. מדיווח המרכז עלה כי מפגין מחויבות לטיפול, מגיע באופן סדיר ומשתף פעולה בהליך הטיפול.

במקביל, המתלוננת החלה גם היא טיפול במרכז.

שירות המבחן סבר מלכתחילה כי נכון יהא לדחות הדיון פעם נוספת, להתיר חזרת הנאשם לביתו ולבחון תוצאות הליכי הטיפול. עם זאת, לאור העובדה כי בשל קיומו של ההליך הפלילי, נמנע בשלב זה, משרד הפנים מהארכת אשרת השהייה של הנאשם בארץ, המליץ שירות המבחן לסיים ההליכים, תוך הטלת צו מבחן ועונשים צופי פני עתיד.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה עתר להפעיל עונש המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשם בדרך של עבודות שירות, להטיל מאסר מותנה ארוך ומרתיע, וזאת לצד התחייבות וקנס משמעותיים, והפעלת ההתחייבות עליה חתם הנאשם בעבר.

בטיעוניו הפנה לעברו הפלילי של הנאשם אשר ביצע את העבירה הנוכחית עת תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה, לכך שהנאשם לא שיתף פעולה בהליך טיפול קודם, ושהליך זה לא מנע המשך ביצוע עבירות.

עוד הפנה ב"כ המאשימה לנסיבות ביצוע העבירה בהן הנאשם פעל באלימות כלפי המתלוננת בגין רצונה לפנות למשטרה ותקף אותה במקום ציבורי תוך גרימת חבלות. לקולא ציין את הודאתו של הנאשם ואת עמדת המתלוננת אשר ביקשה להקל עמו.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה התומכת בטענתו כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר בעבודות שירות לעונש מאסר בפועל בן 18 חודשים. לטענתו, נאשמים נעדרי עבר נדונים לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות לכל הפחות, כך שהעתירה העונשית גם כיום מהווה חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם וזהו העונש המינימלי המתבקש.

7. ב"כ הנאשם עתר להאריך התנאי שתלוי ועומד כנגד הנאשם ולהטיל צו מבחן.

בטיעוניו הפנה לשיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול והשתלבותו בהליך שיקומי, ללקיחת האחריות מצדו ולחרטה אשר הביע, למצבו הסוציו אקונומי, ולהשתלבות המתלוננת גם היא בהליך טיפול, דבר שיש בו כדי לסייע בהצלחת הטיפול.

ב"כ הנאשם הפנה להסדר הטיעון המקורי אליו הגיעו הצדדים וכן לפסיקה בה הוארכו מאסר מותנים בתיקי אלימות במשפחה.

8. במועד הטיעונים לעונש טען הנאשם כי מקפיד להגיע באופן קבוע לשירות המבחן.

דין והכרעה

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. כתב האישום מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

11. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הוא זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, קל וחומר שמירה של אישה על בטחונה מצד בן זוגה.

בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי **הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הבינוני, וזאת נוכח העובדה שהעבירה בוצעה עקב רצון המתלוננת לפנות למשטרה, העבירה בוצעה במרחב הציבורי, לאחר שהנאשם רדף אחר המתלוננת והמעשה אף הותיר חבלות בגופה של המתלוננת. עם זאת, מדובר באירוע יחיד ולא מתמשך.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב החל ממאסרים על תנאי וכלה בעונשי מאסר לריצוי בפועל (**ראו: רע"פ 3077/16 פלוני נגד מדינת ישראל (02/05/16)**), וכן **ת"פ (קג"ת) 10908-03-15 (01/10/17)** והאסמכתאות המובאות שם).

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (**סעיף 40 יג**) סבורני כי מתחם העונש ההולם, במקרה דנן, נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים.

סוגיית הארכת התנאי:

12. כידוע, ככלל יש להורות על הפעלת מאסר מותנה ורק במקרים בהם לא יהיה מוצדק להפעיל המאסר המותנה יורה בית המשפט על הארכת התנאי. (**סעיף 56(א) לחוק העונשין** וכן **רע"פ 3021/14 רוני ספיר נגד מדינת ישראל (13/05/14)**).

13. במקרה דנן, לא מצאתי כי הפעלת המאסר המותנה לא תהא מוצדקת ואנמק.

14. עסקינן אומנם בנאשם שעברו הפלילי איננו מכביד, ולחובתו הרשעה קודמת אחת בלבד. עם זאת, מדובר במי

שהרשעתו הקודמת עניינה בעבירה דומה בה על רקע רצונה של המתלוננת להיפרד ממנו תקף אותה וגרם לה לחבלות של ממש.

כיום, כמו בעבר, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן. גם בעבר הרקע לביצוע העבירות היה הקשר הזוגי המורכב, לצד הלחצים הנובעים ממעמדו של הנאשם בארץ. גם בעבר השתלב הנאשם טרם גזירת הדין בהליך טיפול שהיה נראה כטיפול משמעותי, אך לאחר סיום ההליכים התמעט הקשר הטיפולי והנאשם שב לסורו.

לא זו אף זו, גם כיום התרשם שירות המבחן בתחילה כי הנאשם מתקשה לערוך התבוננות פנימית משמעותית וכי הוא נוטה להחצין תסכול וכאב המתפרצים אצלו במצבי קיצון באופן אלים. גם לאחר שהשתלב הנאשם במרכז למניעת אלימות במשפחה התרשמו גורמי הטיפול כי לבני הזוג קושי במיומנויות תקשורת זוגית, וגם מהטיפול במתלוננת צפים ועולים קשיים לא מבוטלים.

כשאלה פני הדברים, בשים לב לניסיון העבר, להמשך התקיימותם של גורמי לחץ המייצרים קונפליקטים בין הנאשם למתלוננת, לאור התקיימותם של גורמי סיכון על אף קיומו של הליך טיפול קודם והליך טיפול נוכחי, אין זה המקרה להסתפק בהארכת התנאי.

עם זאת, השיקולים לקולא במקרה דנן, בשים לב לאפשרות הפעלת התנאי בדרך של עבודות שירות לצד העמדת הנאשם בצו פיקוח, יש בהם כדי לענות על כלל האינטרסים, זאת בתוככי מתחם העונש ההולם.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם**, עסקינן בנאשם בעל רישום פלילי קודם אחד, פליט, ששליחתו אל מאחורי סורג וברח תהווה פגיעה קשה בנאשם ובמשפחתו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב**, הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו, אם כי אחריות חלקית לאור גרסתו לאירוע כפי שהוצג בתסקיר, הוא שיתף פעולה עם שירות המבחן ועם הליכי טיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה.

ג. **עבר פלילי**, הנאשם בעל הרשעה קודמת אחת בלבד בגינה תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה.

כשאלה פני הדברים, אני סבורה, כאמור, כי העונש ההולם במקרה זה מחייב הפעלת המאסר המותנה, לצד עונש מרתיע נוסף, צו מבחן והפעלת ההתחייבות.

סוף דבר אני גוזרת דינו של הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. מפעילה מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ **43038-06-15**.

מתקופת המאסר תנוכה תקופת מעצרו 12.5.17 - 4.6.17.

עונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 17/719 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה בעיר באר שבע.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל התנאים שאם לא כן תרוצה יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח.

2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סעיף **382 לחוק העונשין**.

3. מורה על חילוט ההתחייבות בת 5,000 ש"ח עליה חתם הנאשם בתיק **ת"פ 43038-06-15**. ההתחייבות תשולם ב- 20 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון תוך חודש ימים מהיום.

לא תשולם ההתחייבות ייאסר הנאשם ל- 30 יום.

4. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 2,000 ש"ח להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה לפי סעיף **382 לחוק העונשין**.

ההתחייבות תיחתם עוד היום. לא תיחתם, ייאסר הנאשם ל- 7 ימים.

5. מעמידה הנאשם בהסכמתו תחת צו פיקוח למשך שנה מהיום.

מובהרת לנאשם סמכותו של בית המשפט להפקיע הצו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ט, 20 במאי 2019, בנוכחות הצדדים.